

σχολαρχεῖον, τό. Ἀγ. Βλ. λ. 71. — Ν. Κοντ. λ. 89.
σχολαρχικός, 3. Φιλ. Ἴω. — Παν. Ἀραβαντ. — Δ. Ι. Μαυροφρ.
σχολάσιμος, 2. (ὥραι. ἡμέρα.) Ἴω. Περδάν. 68. — Σχέδ. ὄργανισμοῦ ἐταιρίας ἀργαῖοι. 91.
σχολαστικεύομαι. « Ἐφ. » 9 Σεπτ. 91.
σχολαστικίζω. Ν. Δούκ. 14. — Σ. Ν. Βασίλ. 69. — Κ. ἐν Ἐστ. ἐφ. 29 Ὀκτ. 96.
σχολαστικισμός, ὁ. Π. Π. Ἐξακ. 59. — Κ. Σ. Ξανθόπ. 62. — Ἀ. Φατσ. 70. — Ἴδε καὶ σχολαστικότης καὶ σχολαστικισμός.
σχολαστικὸς ὄρωτος, 2. (ἐννοια.) Γ. Χρυσόβεργ. 34.
σχολαστικοκατάργησις, ἡ. Π. Γ. Νάξιος 18.
σχολαστικότης, ἡ. Σκαρλ. λεξ. 56. — Ἠλ. Σ. Σταθόπ. 57. — Ἴω. Πανταζίδ. 72. — Ν. Κοντ. λ. 89. — Ἀγ. Βλ. λ. 97. — Ὁ Κορ. τῷ 1812 ἐκδίδων τὰ Ἱεροκλήους ἀστεία ἔγραψεν ἐν σελ. 16'. τάδε· « Ὡς τὸ ἀνθρώπου παράγωγον εἶναι ἢ ἀνθρωπότης, δὲν ἔμπορεῖ νὰ ᾖ καὶ τοῦ σχολαστικοῦ ἢ σχολαστικότης, καθὼς μηδὲ τοῦ ἀνθρωπικοῦ ἢ ἀνθρωπικότης. » — Γραμματικώτεροι ἐμοῦ ἄς ἀποφανθῶσι περὶ τούτου.
σχολαστισμός, ὁ. Κατεκρίθη ἡ λέξις διακρίτως ὑπὸ Σκαρλ. Βυζ. τῷ 1846.
σχολειακός, 3. Βασ. διάτ. 36. — Ἴω. Ψαρ. 50. — Χ. Ν. Φιλαδ. — Ἵπ. ἐν τοῖς Λεξ. τῆς ἀρχ. γλ. τὸ σχολικός, δ καὶ αὐτὸ νῦν εὐχρηστεῖ, οἷον ἐν Ἐγκυκλίῳ ὑπουργεῖου παιδείας, 13 Ὀκτ. 85. Ἐν Ἑρμηῇ λογίῳ τοῦ 24 εἶχε γραφῆ σχολικὴ παιδεία (= Γερμ. Schulgelehrsamkeit.)
σχολειολογία, ἡ. Ἠλ. Δασσαρίτ. 95.
σχολειπαύσεις, αἱ. Γαλ. fermes écoles. Πρωία 29 Δεκ. 96.
σχολίασις, ἡ. Αἰών.
σχολιαστικός, 3. Ἄξρ. 26 Ἰαν. 98. « **σχολιογραφία** σχολαστικὴ τῶν νομοδικασκάλων. Ν. Σ. Δαμασκ. 65.
Σχουεγιαουσοῆρος, ὁ. Περί τῆς μεταγραφῆς τοῦ ὀνόματος τούτου ἴδε ἀνωτέρω Σχοισεύλιος.
σωζοντοδιανός, 3. (βελάμα.) Μ. Τ. Σουρμελ. ἐν ἈἘφ. » 21 Φεβρ. 93.
σωζόδοτον, τό. φάρμακον τοῦ Ν. Δ. Καρακατσάνη. — Ἄξρ. 11 Ἀπρ. καὶ 3 Ἰουν. 92.
Σωκρατισμός, ὁ. Κ. Κούμ.

Σωκρατολογία, ἡ. Κ. Ἀσώπ. 58.
σωληνοδόχη ἢ σωληνοειδής. (κοραλλιολογ.) Νικ. Γερμ. ἐν Ἐπετηρ. Παρνασσού, ἔτ. ἀ. 97.
σωληνοδόχων τὸ ἀπάλυκον σωλ. στεροκλώϊνιον, (κοραλλιολογ.) Νικ. Γερμ. ἐν Ἐπετηρ. Παρν. ἔτ. ἀ. 97.
σωληνοδαίσιος, 2. (δακτυλιώδεις σκώληκες.) Αἰμ. Nov. 73.
σωληνοξόος, 2. (βυκάνη.) Γρ. Χαντα. 70.
σωληνόπορος, τά. (κοραλλιολογ.) Νικ. Γερμ. ἐν Ἐπετηρ. Παρνασσ. ἔτ. ἀ. 97.
σωληνοφρέατα, τά. Ἴω. Ἀποστολίδ. ἐν Ἀξρ. 15 Ὀκτ. 87. — Ἀγνοῶ μὲν τί σημαίνει ἡ λέξις· ἀλλ' ἂν ἐποιήθη ὡς ὀνομασία τῶν κοινῶς λεγομένων μπατζιάδων, δὲν ἐποιήθη, νομίζω, καλῶς.
σωληνώδης, 2. Ἐν τοῖς Λεξ. τῆς ἀρχ. γλ. ὑπ. τὸ σωληνοειδής, δ κατεχωρίσταν καὶ οἱ Λεξικογράφοι Σκαρλ. Κοντόπ. καὶ Ἀγ. Βλάχ.
σωμάγρα, ἡ. Δαν. Φιλιππίδης, προσθεῖς τὸ· « ἐπιτρέψεις μοι τὴν λέξιν, οὐσαν προσφεστέραν ».
σωμασκητικός, 3. Ἄξρ. 19 Ἀπρ. 90.
σωματάρχει στρατηγοί, οἱ. Ἀλ. Ὑψηλάντ. 21. ἐν στρατιωτ. ὀργανισμῷ, παρὰ τῷ Σπ. Τρικούπη (ιστορ. τῆς Ἑλ. ἐπαναστ. τόμ. ἀ. σελ. 32. ἐκδ. γ.) — Παλιγ. 21 Αὐγ. 94. — Ἄξρ. 18 Ἰουλ. 95. — Ν. Κοντ. λ. 89. Ἀγ. Βλ. λ. 97.
σωματικῶδες βίος, ὁ τῶν ἐν Πανεπιστημίῳ τῆς Γερμανίας φοιτητῶν. Ἄξρ. 5 Μαΐου 94.
σωματεμπορικός, 3. Εὐτέρη 1 Μαρτ. 53. — Ἄξρ. 28 Δεκ. 89. — Ριζοσπάστης ἐν Ἀξρ. 16 Ἰουν. 96.
σωματεμπορικῶς. ἐπίρ. ἐν Ἀξρ. 5 Αὐγ. 98.
σωματάρχυνα, ἡ. Ἀξρ. 6 Μαρτ. 90.
σωματίδιον, τό. Ν. Θεοτ. — Θ. Γ. Ὀρφ. — Ἰ. Μ. Ραπτάρχ. — Δ. Κοκκίδ. 74. — Ἀξρ. 11 Νοεμ. 96. — Ἴδε καὶ τὸ ἐξῆς.
σωματίδιον, τό. Βόσπ. ἐν Βορυσθ. 10.
σωματιότης, ἡ. (τῆς ψυχῆς.) Φ. Τάγης ἐν Παρνασσῷ 95.
σωματινή, ἡ. Ἀντιδραστικόν τι φάρμακον κατὰ τῆς ἀδυναμίας κτλ. Ἀγγελία ἐν Ἄστει 10 καὶ 16 Ἰουν. 98. — Ἴδε σωσωματόζη.
σωματογόνος, 2. (στρώμα.) Χρυσάλ. 65. = **σωματόζη**, ἡ. ὄν. νέου σώματος παραχθέντος τελευταῖον χημικῶς, δι' οὗ δὲ τρε-

